

Balada o prolaznosti

Arsen Dedić

Print

Transkripcija: Arbachi

uvod: D#m H C# D#m x2

D#m H
Kad lutali smo svijetom
C# D#m
kao rasprseno sjeme,
H
govorili smo sebi -
C#7 F#
to je za neko vrijeme.

H C#7
I ne znajuc da smo
F# H
na izgubljenom brodu
D#m H
mi vikali smo: "Kopno"
C# D#m
dok gledali smo vodu.

D#m H C# D#m

Kad ljubili smo kratko
u tuzi kisne noci,
govorili smo za se
da ljubav tek ce doci.

Postavljali smo stvari,
ali opet ne za dugo.
Za sva smo mjesta rekli -
odredit cemo drugo.

Kad radjala se sreca
i cekala je slava,
pomisljali smo opet -
to nije ona prava.

Kad prijatelja nema,
a dani idu sporo,

govorili smo za se
da vraćaju se skoro.

Gdje najviše smo dali
dobivali smo manje,
ali mislili smo - to je
tek privremeno stanje.

Kad gubili smo život,
govorili smo: "Neka"
i vjerovali čvrsto
da pravi tek nas čeka.

Putovali smo dalje
kad davno već smo stigli.
Tek počeli smo nešto,
a dugo već smo bili.

I ostali smo tako
kraj odlazeće vode,
nerazjasnjeni sasvim
i pomalo van mode.

U zapocetoj prici
u ljubavi bez traga,
jer svakoj smo se kući
približili do praga.

U privremenom redu
nekorisnih stvari
ni osjetili nismo
da sami smo, i stari.

Dok vjerovali još smo
da svaki put se mijenja,
mi rekli smo si zbogom
govorec do vidjenja.